

Ady Mária

Fizikáról, színházról

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXI. évfolyam, 24. szám, 2017. június 16.

(Ibsen: Peer Gynt, Stúdió K Színház, június 10.)

Az elsőre átláthatatlan, mélyen a föld alatt meghúzódó csarnokrendszerben elveszik annak realitása, hogy mi az, ami valódi veszély nélkül megmászható, melyik elágazás hová vezet, honnan szól a visszhang sokszorozta szó. A nyers felületek, kiálló vasrudak, rozsdás létrák és lepukkant, dohos tákolmányok között mozgó színészek fizikai kitettsége szorongást kelt, de a koreográfia fegyelmezett, pontos, könnyednek tetsző kivitelezése biztonságot teremt a néző köré. Ugyanazt a védettséget, amelyből az elveszett Peer körül rövid időre sötétbe boruló tárna sem félelmet, csupán az előadásba illeszkedő, kézben tartott feszültséget idéz elő.